

Fra Laurits Larsen hjemstavnsange

”Møn i digte”

MÅLERHØJ.

Per Madsen ejed Målerhøj;
han sagde til Hans Kvant:
Vi fik måske en skæppe guld,
hvis højens skat vi fandt.

Så tog med spade, skovl og stang
fra højens top de fat
og grov i ler og senet rod
fra tjørnens tætte krat.

Men da det efter davretid
først rigtig skulde gå,
da smadred kvantens træskobund
fra venstre hæl til tå.

Han mumled lidt om troldepak
og gamle nissebo,
som bedst det lønnet sig,
at folk lod have fred og ro.

Men middag gik. De stamped på,
de kom vel ned til sidst.
Da revned både gjord og træ
om kvantens højre vrist.

»Nej, holdt, Per Madsen,« sagde han,
»her kommer vi til kort.
Nu holder jeg. Stå du så selv
og smid din velfærd bort!«

Og dermed stavrede Hans Kvant
på sokkerne af sted.
»To træsko skal jeg tro er nok,
mig får de ikke med.«

Men Målerhøj fik lov at stå,
og tjørnen plads at gro.
Bag krattets grønne huepuld
sad trolde og lo.